

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatus De Fiducia In Deum Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 12. Vanum esse mundanorum gaudium pluribus probatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50333)

§. XII.

Probatur vanum esse mundanorum gaudium.

Ed redeamus eò, unde eramus digressi, & dicamus cum S. Chrysofomo. magna vanitas est aestimare in coelitis esse veras delicias in quo eas mundus statuit nimirum in corruptibilibus terræ bonis: magna vanitas est quærere extra Deum, quod nusquam est gentium nisi in solo Deo. Gaudium & beatitudo, inquit S. Augustinus res optimæ sunt, sed oportet quærere, ubi sunt. Quærite quod quæritis. Sed nolite quærere ubi quæritis. Quomodo ibi esse potest verum gaudium, ubi non est gaudium? Quomodo vita beata, ubi nec vita? Si vera voluptas esse potest in dignitatibus & divitijs mundi, non videremus ad amplissimos honorum gradus promotos, gravissimis ruinis & funestissimis casibus subjectos. Non videremus Reges terre versari in perpetuis periculis & metu omnia perdendi & incidendi in statum hominū miserimum. Si divitiæ afferunt delectationes & delicias vitæ nostræ, cur eas Dei Filius spinis comparavit? Si vires corporis & firma valetudo nobis gaudio esse possunt, cur inveniantur homines qui sano ac robusto in corpore angores patiuntur & dolores amarissimos

mos? Cùm contra sint alij, qui in debili auge
 infirmo dulcissimis affluant consolationibus
 & sincerissimis gaudijs. Non igitur in possi-
 sione terrenarum rerum fundanda est fiducia
 nostra aut in illis collocandum est gaudium
 nostrum. Nam (præterquam quod valde im-
 perfectæ sunt et multis obnoxia defectibus
 cùm præcipua conditio ad integritatem
 gaudij spectans sit firmitas stabilitasque eius
 quæ carent res fluxæ & caducæ, quo modo
 nobis conferre possunt quo sunt ipsa debili-
 tutæ? In solo Deo invenitur qui est ipsa im-
 mutabilitas & immobilitas; hujc uni imitari
 in illo & cum illo, qui est summum bonum
 nostrum, gaudere atque exultare oportet. Sa-
 cerdos stans in gradu infimo altaris ante
 Sacrificium Missæ inchoet ad seipsum cor-
 versus ait: *Quare tristis es anima & quare
 turbas me, dum affligunt me inimici?* cum re-
 pondente ministro: *Spera in Deo,* continuo
 subjungit lætum laudis versiculum: *Gloria
 Patri & Filio & Spiritui sancto,* Perinde ac si
 tribus istis verbis excitatus invenisset veram
 lætitiæ fontem atque unicum tristitiæ
 remedium, Nunquam serviam Domino, pa-
 mori possit, dicebat B. Franciscus Borga-
 quam spem meam & fiduciam ponam in
 quæ mihi eripi possit invito. *Exhibi*

revertetur in terram suam, in illa de-
 scribunt omnes cogitationes eorum. Hoc quo-
 tidie accidit hominibus qui fidunt in homi-
 nibus & qui nec alia gaudia, nec spes alias ha-
 bent nisi quas à creatis rebus participant: ho-
 mines, quia mortales sunt, moriuntur, res
 quia fluxæ sunt, pereunt & deficiunt, eodem
 momento pereunt cum ipsis pariter & gau-
 dia ex illis percepta, spes evanescent, hono-
 res occidunt, delectationes omnes commo-
 ventur; ipsi verò summopere afflicti desola-
 tione manent superstites.

§. XIII.

*Comparationes super hoc argumento
 eximia.*

Sapiens appositissimè in hanc rem compa-
 rat huiusmodi homines Lunæ; sic enima
 nunquam in eodem statu permanent, sed
 mutantur in dies ut luna quæ quot mensibus
 lumen suum instaurat, auget, sensimque de-
 perdit iterum, donec totum amittat, ita *stul-
 tus sicut luna mutatur*. Talis autem est, quis-
 quis creaturis inhæret & fidei, hic siquidem
 nunquam idem permanet; hodie lætatur,
 crescitque subinde capta lætitia; ubi summa
 videtur, decrevit paulatimque minuitur, mox
 inclinat ad interitum, denique subito tota pe-